

نامه

سهلام عومهر

خلهی ده‌للاک له سه‌رتاشیندا کارامه بوو، ئه‌وه‌ی یه‌ک جار سه‌ری له کن تاشیبا، قه‌ت نه‌ده‌چۆوه لای که‌سی دی، منیش هه‌روا بووم، به‌لام جی‌اوازی من و ئه‌وانی دی ئه‌وه بوو هه‌رکاتی ده‌چوومه دوکانه‌که‌ی تاسه‌ره‌ی من ده‌هات، نووقه‌م نه‌ده‌کرد و هه‌ر خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ئه‌و گوڤار و کتیبانه بووم که له‌سه‌ر ته‌پله‌که‌کانی نیوان کورسییه‌کان دانه‌بوون، بۆیه له‌کاتی سه‌رچاک‌کردنی مندا، جگه له‌وه‌ی به‌گه‌رمی له‌گه‌ل به‌کتری ده‌دوان، هه‌ندی نه‌ینی ژبانی خۆی بۆ ده‌درکانه‌م منیش ده‌مپاراستن.

ئه‌و پیاوه هه‌میشه که مشتته‌ری نه‌بوو، کتیب، یان گوڤاریکی به‌ده‌سته‌وه بوو، تا چواری ئیواره‌ش کاری ده‌کرد و دواتر ئیدی به‌تاقی ته‌نی ده‌چووه نادی، هه‌ندی ئاره‌قی ده‌کری و به‌ره‌و باخچه‌کانی رۆخ شار شوڤده‌بۆوه، تارۆژی دواتر و سبه‌ینییه‌کی زوو که ده‌هات و دوکانه‌که‌ی پاک ده‌کرده‌وه که‌س نه‌یده‌دیتته‌وه، ئه‌و باخچانه زۆرینه‌یان باخچه‌ی سپیندار بوون، که‌وتبوونه رۆخ رووباریکی به‌خوڤ که له‌کویتسه‌تانه‌کانه‌وه ده‌هات و شاری ده‌کرده دوو پارچه، هه‌میشه ئه‌وانه‌ی ده‌یانخواره‌وه، ئیواران روویان له‌و شوینانه ده‌کرد و سفه‌ریان ده‌رازانده‌وه، دواتر و به‌ر له‌وه‌ی تاریک دابن سه‌رده‌که‌وتنه‌وه ناو شار و هه‌رکه‌سه و به‌ره‌و مائی خۆی ده‌گه‌راپه‌وه.

مشتته‌رییه‌کانی خله‌ی ده‌للاکیش، کاتی کارکردنی ئه‌ویان ده‌زانی، بۆیه نه‌پرسیاریان لی ده‌کرد و نه‌دوای ئه‌م کاته‌ش سه‌ردانیان ده‌کرد، به‌لام له‌ناکاو سبه‌ینییه‌ک تا چیشته‌نگاو دوکانه‌که‌ی نه‌کرایه‌وه و ده‌نگۆی گیرانی له‌بازار بلا‌وبووه‌وه، ئیدی هه‌رکه‌سه و به‌که‌یفی خۆی چیرۆکی ده‌ستگیرکردنی داده‌تاشی، تا ئه‌و شه‌وه‌ی له‌ریگه‌ی پۆلیسه‌یکه‌وه که ئه‌ویش مشتته‌ری خۆی بوو، زۆر جار له‌کاتی سه‌رتاشین له‌ویم ده‌دیت و بووبووه براده‌ری منیش، نامه‌یه‌کم بۆ خله‌ نووسی و ئه‌ویش شه‌وی دواتر به‌م شپه‌یه‌ وه‌لامی دامه‌وه:

(تهمه‌نم هەر شه‌ش حه‌وت به‌هار ده‌بوو كه چۆله‌كه‌يه‌كم
كوشت، ده‌زانم حه‌زتيكي مندالانه‌ بوو، به‌لام
گه‌شه‌كردنيكي به‌رده‌وامي گياني تووره‌يم بوو به‌ره‌و
درنده‌بوون، سه‌ره‌تايه‌كي ترسناك بوو به‌خۆخافلاندين و
خۆخاراندين به‌ديار په‌له‌قاژهي بالنده‌يه‌كي بچووكه‌وه).

له‌كوشتنی چۆله‌كه‌يه‌كه‌وه‌ فيره‌ خويين رشان بووم، كه
چوومه‌ سه‌ر لاشه‌كه‌ي هه‌ستم به‌ سه‌ر كه‌وتن كرد، ئەو رۆژه
بۆ من سه‌ره‌تاي وه‌رگرتني له‌زه‌ت بوو، چاوه‌كانم سوور
داگه‌ران و جيهانم به‌ سووري دي، پيتم وابوو ئيدي
راوچيه‌كي كارامه‌م و ده‌توانم زه‌وي له‌ خويندا نعووم
بكه‌م، گيان له‌ گيانداره‌كان بستينم، به‌كوشتنی
چۆله‌كه‌يه‌ك كه‌لبه‌كانم دريژ بوون، موچوركه‌يه‌كي خۆشي
ماسوولكه‌كاني جيير كرده‌وه، ناراسته‌ي كردم بۆ
راوکردنی بالنده‌ي گه‌وره‌تر و دواتر گيانه‌وه‌ر و كوشتنی
ئه‌وانه‌ي ده‌ينه‌ پيگر له‌سه‌ر خاك و ناوچه‌ي راوکردم،
چۆله‌كه‌يه‌كم كوشت، له‌ويوه‌ كه‌ره‌سته‌كاني كوشتم له
رميكي به‌ردينه‌وه‌ كرده‌ ته‌قينه‌وه‌ي ئاسنه‌كان و هه‌موو
درنده‌كاني سه‌ر زه‌ويم جله‌و كرد، لاوازه‌كانم له‌توپه‌ت
كردن، ئەوانه‌ش په‌رۆي ياخي‌بوونيان هه‌لكرد ويرانم
كردن، كوشتنی چۆله‌كه‌يه‌ك ده‌روازه‌ي به‌ درنده‌بووني بۆ
كرده‌وه، له‌ راوکردنی گيانه‌وه‌ره‌وه‌ فيره‌ كوشتنی مروفي
كردم، ئيستا من مروفيكي راوچي كه‌لبه‌دارم و خه‌ريكي
ونجړ و نچړ كردنی ئەوانه‌م جوانيه‌كانم لئ ده‌ستين و له‌نيو
هه‌زه‌كاني منيشدا جييان نابيته‌وه، له‌ناويان ده‌به‌م تا
ورگم جيگه‌ي زۆرترينی تيدا بيته‌وه.

ئەو رۆژه‌ بۆ من سووربووني زه‌وي بوو، نا چاوه‌كانم
سوور داگه‌رابوون و هه‌موو دنياي له‌ خويندا ده‌دي، هينده
له‌كوشتن راهاتم، بېرم له‌ سه‌رپرینی مريشك كرده‌وه هه‌ر
ئه‌وه‌نده‌ نا گۆشته‌كه‌شيم خوارد و ئيستا سه‌رپرینی مه‌ر و
گوپه‌كه‌يه‌ك و مروفت بۆ من وه‌ك يه‌كن، ده‌توانم نه‌ك
شه‌قام، زه‌وي سوورداگه‌پرینم و رۆژوو به‌ خويين بشكينم،
ده‌ستنويز به‌خويين بشۆم و گه‌وه‌ له‌سه‌ر كاسه‌ي خوييني
هه‌مووتان بكه‌م، ئاخ‌ر من له‌كوشتنی چۆله‌كه‌يه‌كه‌وه‌
بوومه‌ خويينپيژ، له‌ حه‌زتيكي مندالانه‌وه‌ بوومه‌ سه‌رپر، هه‌ر
له‌ خۆمه‌وه‌ ده‌خوازم نيشتمان سووركه‌م، سوور سوور،
چونكه‌ به‌كوشتنی چۆله‌كه‌يه‌ك بوومه‌ ناژه‌ليكي
كه‌لبه‌دار، ئيستا كه‌سي نيه‌يه‌ به‌ قه‌د من خوييني خۆش
بوي، چونكه‌ يه‌كه‌م چيرۆك و يه‌كه‌م حيكايه‌ت كه‌ وه‌ك

شه‌وچه‌ره‌ به‌رگويم كه‌وت، زوحاك بوو منيش بوومه‌ كاوه،
ئيستا له‌ زيندان له‌نيو خه‌يال له‌ رقاوييه‌كاندا ده‌ژيم، يه‌كه‌م
كوشتن و يه‌كه‌م سه‌رپرین، ئەو ياده‌وه‌رپيانه‌ن كه‌
كه‌ره‌سته‌ي كاري داهاتوومن و ئايينده‌ي له‌سه‌ر بنياد
ده‌نيتم، بۆيه‌ ده‌لئيم: بيوورن ئەي چۆله‌كه‌كان ئيستا
پتويستيم به‌ ئيوه‌ نيه‌يه، راوچيه‌كي كارامه‌م و عاشق به
ره‌نگي خويين و روحي ئەوانه‌م جوانيه‌كانم لئ ده‌به‌ن.

ده‌يان جار ئەو نامه‌يه‌م خوينده‌وه، ده‌چومه‌ نيوان
ديره‌كانه‌وه‌ و پياسه‌م به‌ناو خالبه‌ند و وشه
تونودوتيزه‌كاندا ده‌كرد، له‌ژيتر سيبه‌ري رسته‌كاندا پشوم
ده‌دا و له‌نه‌يتني ده‌سگيركردنه‌كه‌ي ده‌گه‌رام، پيتم سه‌ر بوو
ئەو له‌ نووسيندا ئەو تواناييه‌ي هه‌يه‌ و له‌ ژياندا به‌ره‌و
به‌نديخانه‌ رۆيشتوه!

كوڊه‌ نه‌يتنييه‌كاني ئەم نامه‌يه‌م به‌ ئاساني بۆ
نه‌ده‌كرايه‌وه، بېرم له‌ نه‌يتنييه‌كاني ژياني كرده‌وه، ئەو
عاشق بوو، عه‌شقي كچيكي دراوسييان بوو، رۆژتيك
پرسیاري زۆر خواردنه‌وه‌م لئ كرد، كه‌چي هات و زۆر به
وردی باسی عه‌شقي خۆي و كچه‌كه‌ي بۆ كردم، ئەو
جاريك پيئي گوتم:

(به‌داخه‌وه‌ هه‌ر پياو بچ و هه‌فا نين، هه‌ندي جار كچيش
نايانه‌وي له‌ پيناوي ئەوانيدي دا ماندوو بن، ئاخ‌ر دواي
چه‌ندان سال خۆشه‌ويستيم له‌گه‌ل كچييك، كه‌چي بابي
دايه‌ خزميكي خۆي، ئەو كه‌سه‌ي كه‌ ته‌واوي خه‌لكي شار
تفونه‌عه‌له‌تي ده‌كهن، ئەويش كوري شه‌وه‌كه‌ته‌ كوپه‌يه،
ئوه‌وي كه‌ سه‌رساميشي كردووم، ئەو كچه‌يه‌ نووقه‌ي
نه‌كرد، ته‌نانه‌ت پرسه‌ گورگانه‌شي پي نه‌كردم، كه‌ له
پيگه‌وبانيك ده‌مبيني هه‌ر وه‌ك قه‌ت نه‌شيناوسييم،
ئاوري لئ نه‌ده‌دامه‌وه، ئاخ‌ر ئاگاي له‌ ناخي من نه‌بوو
نه‌يده‌زانی چ كووهره‌يه‌ك چ جه‌هه‌نده‌ميك له‌ هه‌ناومدا
كلپه‌ ده‌كا، جا ئيدي نازانم له‌ ترسان بوو، يان له‌ بچ
وه‌فايي، ئەو رۆژه‌ي ئەوي تيدا گوازياره‌وه، بېرم بۆ
خۆكوشتن چوو، چوومه‌ نيو شيوه‌كاني خوار ئاوي تا به
له‌ناوبردنی خۆم تۆله‌ له‌ويش بكه‌مه‌وه، پيشت‌ر نامه‌يه‌كم
نووسي، تا دواي مردنم هه‌موو دنيا بيخوينتيته‌وه، تيدا
ته‌واوي خۆشه‌ويستي چهنده‌ ساله‌ي خۆم و ئەوم تيدا روون
كردبووه‌وه، هه‌ر به‌راستي برباري كوتاييم بوو، به‌لام كه‌
چوومه‌ ناو باخچه‌كان، ديتم هاوري نزيكه‌كانم خه‌ريكي
خواردنه‌وه‌ن، به‌زۆر داينيشاندم و بۆ يه‌كه‌م جار پيكيك

ئارەقم خواردەووە لە دلێ خۆمدا گوتم با بەر لە مردنم تامی ئەوێش بکەم، کەچی جەستەم داواى ئىدى دەکرد، بۆیە پێکی دووهم خۆم بۆ خۆم تێ کرد، ئىدى هەر ئەوئەندەم خۆش بوو دەستم کردە گریان و وەك مندال هەنسکەم دەداو فرمیسکەم دەوهراند، بە هەموویان ژیر نەدەبوومەووە، ئەوان ئاگیان لە برژانی من نەبوو، بۆیە یەکیکیان گوتی: ئەگەر نەگرەبەى دیدەت بۆ دەکرم.

یەکی دی کە وچکێک مەزەى راگرت و گوتی: نەجەى دەخۆى؟

ئەوى دیش دەیگوت: بى ئەو کەخەى دەخۆى؟

منیش باشم دەناسین و دەمزانی نازانن ناخى من چى تێداى، بۆیە پێکی سێیەم هەلداو هەستم کرد هیچ بەرەست و نەپێیەك لە مێشکەدا نەما، مندال بوومەووە، ترس بۆ هەمیشە جێى هێشتووم، بۆیە بۆ وەلامدانەووەى گالتهکانیان ئەوێ لە دلەدا بوو بەرانبەر خۆشەوێستەكەم هەلمپشت، تەنھا ئەوئەندە ئاگام لە خۆ بوو هەرگیز ناوى كچهكەم نەگوت، بەلام یەك لە برادەرەکانم کە هەم دراوسێ و هەم بەیەكەووە دەمانخوێند، ئەو دەیزانى کوێم دیش، بۆیە هەولێ دەدا لەبیرم باتەو، بەلام ئەوانى دى بە پەرۆشەووە بوون تا زیاتر لەبارەى عەشقى منەو بزانی، دواجار کە نازانم چەندەم پێکم هەلدا نەپێنى هاتنم و خۆکوشتنیشم هەلداى سەر مێزەكە و ئىدى هەمووان بێدەنگ بوون، بەتایبەت دراوسێكەمان تەواو خۆى لەمن نزیک کردەووە، سەرکەیان هەلگرتەووە و بێدەنگ و یەك پرسىیاری دیکەیان لى نەکردم، شەرمەزارى گالتهکانى راوردوویان بەپروخسارەووە دیار بوو، بەلام هەمیشە دراوسێكەمان لە تەنیشتمەووە بوو، هەستاین تا برۆینەووە، ئەمن گێژ بووم و کەوتم، کە بە هۆش خۆم هاتمەووە دیتم لە ناو رووباریان هەلکێشاوم و هەموو لەشم تەرە، ئاوم بەسەریدا دەکەن و لەچاوشیاندا دیار بوو خەمم لى دەخۆن، بۆیە هەرگیز جێیان نەهێشتم و دراوسێكەمان هاتە بن هەنگلم و هەستم کرد باشتر بووم، بەلام هەر بەولاو ئەو لایاندا دەهاتم، پێم سەیر بوو ئاوام بەسەر هاتووە، ئەوێ پێشتر لە مێشکەدا بوو، بەتال بووبوووە پێم وابوو ئىدى ژيان لێرەووە دەست پێ دەکات.

خەلى دەللاک درێژەى داى و گوتى: سەرت نەهێشینم هەمووان بەیەكەووە بەرەو ئاوى دەگەراينەووە، لە رێیە

زۆریان نامۆژگارى کردم، دلنەواىیان دەکردم و دەیانگوت: بى وەفایىەك ئەو نەپێنى خۆتى لەسەر بکوژى.

یەکی دی دەیگوت: ئەگەر ئەو كچه بەراستى نەتۆى خۆش وىستبا، دەبوو بەر لە گواستەووە خۆى كوشتبا.

دەشیانگوت: بەراستى خۆشى نەوىستوى، دەنا ئەگەر گوشارى مالهەوشى لەسەریا، هەق بوو پرسى پێ کردباى.

یەکی دیکەیان کە بەتەمەن لەوان گەورەتر بوو، دیاربوو دەمولى لە سیاسەتیش وەرەدا گوتى: ناکرێ هەموومان كچهى تاوانبار بکەین، كێ دەلێ لەژێر گوشارى زۆردا نەبوو، ئەوجار ئەوێ شوى پێ کردووە خۆ بەشەر نییە،

نەك خەلکى گەرەك، کەسوكارىشى لى بێزارن، ئەمن دلنەوام بۆ ئەوێ ئەو كورەى پێ دامەزێنن كچهكىیان کردووەتە قوربانى، قوربانىیەك زۆر سەختتر لە خەلى برامان، بۆیە خەلىيان خۆکوشتن چارەسەرى هیچ ناکات،

بەلام دەتوانى لێرەووە بێر لە داها تووبەكى نوێ بکەیهووە، ژيان دوور و درێژە و رووداوى سەمەرەترى تێداى.

جیرانەكەمان گوتى: ئەمن خەلى لە هەمووان باشتر دەناسم، ئەو كورپكى پاكە، بە راستى خۆشەوێستى کردووە، بۆیەش گەشتتۆتە ئەو ناستەى بێر لە خۆ كوشتن

بكاتەووە، بەلام چۆن خەلى دەناسم ئاواش خۆشەوێستەكەى دەناسم، بەراستى ئەو شایەنى ئەو كورپە نەبوو کە داویانەتێ، هەرودەك چۆن تۆش شایەنى

خۆکوشتن نیت، ئاخەر ئەوێ تۆ بناسى، دەزانى كەسێكى پاکی و ئەوێ لەسەر شانت بوو کردووتە، بۆیە لەگەل

فریدانى شووشە بەتالەكان تۆش دەبیت بێرکردنەووەكەت فری دەى، رووى لە من کرد و گوتى: خەل قەت وام بە بى

هێزى نەدیوى، دەبیت خۆت چاکەیهووە دەنا من چاکت دەکەمەووە.

ئەو كاتەى خەلى دەللاک ئەو چیرۆكەى بۆ دەگێرامەووە،

یەك مشتەرى نەبوو، بە ئارەزووى خۆى قسەى دەکرد،

منیش زۆر حەزم لە گێرانەووەى بوو، پێم نەدەبى تا هەرچى زوو تەواوى كات و مشتەرى بەسەردا نەبیت،

حەزیشم لى بوو دواى تەواو بوونى قسەى خۆم هەبیت.

خەل دەیگوت: هەستم بە گێژبوون دەکرد، حەزم لى بوو

بنووم قەت خۆم وانه دیبوو، چووبوومە جیهانێكى

تایبەتەووە کە پێشتر نەمدیبوو، پێستى سەر و ناومیشکم

سرسر بووبوون، ئەوى خەمبیت نەمابوو، لاقم تىك دەتالان و ئەگەر ئەوان ئەوێ لەسەر سفرەى باسم کردووە،

بیریان نه هینا بامایه وه نه من هیچم له بیر نه ما بو، وریا مه بهستم کوره دراوسیکه مانه نه منی برده وه مالی خویمان، نه وانی دیش گوتیان زور ناگات لی بیت، چووین و له وی زور ناموزگاری کردم، نه هیشت داک و بابیشی به نهیینه که من بزنان، هر چند مه تریک نیوانی مالی نیمه و نه وان بوو خه بهری نارده مالی مه و پتی گوتیون نه شوه لای من ده بیت، نه شوه خوار دنیکی باشی دامی، نه منیش که تازه خریک بوو ده هاتمه وه سه رخو پیم گوت: باشه نه و ماستاوه خه مره پینه ده خونه وه بو تا نیستا پیم نه زانیوه؟ نه ویش گوتی: نه گهر به لینی نه وه بدیهی نه و کچه له بیر ده که ی و شیتا تیه که ت فری ده دهی، نه وه هه موو نیواران ده تبهین، نه منیش دهستم له باخه لی راکرد هه تا نه و نامه یه ی نووسیومه بیدریم، که چی نامه که له نیو ناویدا که له چومیان هاویشته بووم تو ابو وه، تیم گه یاند که نامه یه کی ناوام نووسیوو، به لام ناموزگاریه کانی نیوه، به تاییه ت که ده بوو نه و پیش من خوی کوشتا، یان کی ده لی له ژیر گوشاریکی زوردا نیه، یان هر هیچ هیچ نه بیت به رگریه کی کردا، کاری تی کردووم، نه و جا نه من هاتوومه وه سه رخوم، نامه که شم نه ده خوینرایه وه تا پیشانی وریای بدهم، دواتر فریمان دا، به لنینم پییدا که بیر له خو کوشتن نه که مه وه.

خله که نه و چیرۆکه ی بو من ده گتیرایه وه، جار جار مقه سته که ی توند به شانکه که ی ده ستیدا ده دا و له ناوینه که شدا ده مدیت له چاوپرا فرمیسک ده هاتنه خوار، تیگه ییشتم نه و به راستی خو شه ویستی کردووه، بویه هه میسه له بیریدایه.

خله گوتی: نه و شوه له مالی وریای دراوسیمان بووم، ناخر هیشتا نه بوو بوومه وه ستای سه رتاشین، هر هیچم لی نه ده زانی بو سبه نیی هه ردوو کمان بریارمان دا بچینه شاریک تا خو مان فیری ده للاکی بکهین، نه وه بوو ماوه ی دوو مانگ منی برده سلیمانی له دوکانیکی ده للاکی بی به رانه ر کارمان کرد و بوینه وه ستا، هر هاتیشینه وه نه و دوکانه مان به یه که وه دانا و وه ک ده بینی وه ستام، به لام نه وه شم له بیر نه چیت به ر له وه ی بچینه سلیمانی، نه و براده رانه هه موو نیواره یه ک ده یان بردم و مه ستیان ده کردم، هه روا بیته وه وریای دراوسیشمان بو خویندن رو شته مووسل و دوکانه که بو من مایه وه.

سه رم هیشاندی، به لام نه وه وه لامی پرسیاره که ت بو،

نیستاش ناتوانم نه خو مه وه، به راستیه که ی براده رکان باری سه ر شانیان سووک کردم و دواتریش که چووینه سلیمانی ته و او ته و او نا، به لام تا ناستیکی باش نه و کچه م له بیر کرد، به لام هر چند جار که لی ره و له وی به منداله وه ده بیینم، برینم ده کولینه وه و لیشت ناشارمه وه، هیچ شه ویک نییه به خه یالی نه و نه نووم، هیشتا هر خو شم ده ویت، به لام تا ناستی سووتان نا.

پیته چوو چیرۆکه که ی ته و او بووی، به لام بو من نا، پشته ملی ته رکردم و به تیغیک گهنده مووه کانی تاشی و خه نافیزی ریک کردم، نه و جا فلچه یه کی نه رمی به سه ر و گوتیلا کیدا هی نام و نه و مووه پروانه ی مابون لای بردن، په رۆیه که ی تیی وه ریپچا بووم لیی کرده وه و گوتی: برۆ سه رت بشو تا بو ت وشک که مه وه، نه من حه زم لی نه بوو سه رتاشینه که م ته و او بیت، به لام چاره م نه بوو به قسه م کرد.

سه رم شووشت و هاتمه وه سه ر کورسی سه رتاشین، به ر له وه ی وشک که ره وه که ی پک کات، چونکه ده نگه زور ناخوش بوو، پیم گوت: براده ری زور باشت هه بوون، به لام بوچی بیر له پیکه تینانی خیزان ناکه یه وه؟ تا بو هه میسه نه و کچه له بیر که ی؟ وه لامی نه دامه وه تا به ته واری سه ری وشک کرده وه، نه و جا پیروزیایی لی کردم و له سه ر کورسیه کان دانیشتن، خله ی ده للاک گوتی:

وه لامی پرسیاره که ت زور قورسه، به لام ده زانم نه تو ش وه ک من خه ریکی خویندنه وه ی، بویه پیت ده لیم، نه ما تا پوژی خو ی مه یدرکینه.

خله ی ده للاک گوتی: چند مانگیک له مه و پیش میترده که ی نه و ژنه به فیلی سه رتاشین هاته لام و ده یویست قسه م لی ده ربینی، دیار بوو بونی پیوه ندی من و ژنه که ی کردبوو، پتی ده گوتم: ده زانم پیوه ندیتان هه بووه، به لام نیستا نه تان ماوه، ته نیا نه وه ندی ده مه وی بیزانم ده ستت به ده ستی که وتوو؟ منیش خو م له گیلی ده دا و هیچم نه ده درکاند، ده مگوت ته نیا وه ک دراوسیه ک سه یرم کرده وه و هیچی دی، به لام نه و سوور بوو له سه ر نه وه ی بزانی پیوه ندیه که مان چزن بووه، منیش هه رگیز دانم پیدا نه نا و نه ویش دوا جار به توره بوونه وه قسه یه کی له ده م ده رچوو گوتی: خو ی بو ی باس کرده وم! باش ده زانم نیستاش دلتنان به یه که وه یه، هه ره شه ی لی کردم و رویشت، منیش له دلی خو مدا زور هی نام و بردم

ئاخىر ئەو مەلەئونە ھەموو ژيانى منى تال كىردوۋە و دواترىش ھەرەشەم لى دەككات، من جگە لە خۆشەويستىيەكى پاك، ھىچى دىم نەكردوۋە، ئاخىر ئەو خۆشەويستەكەى منى بردوۋە، ئەو ژيانى منى كىردە دۆزەخ.

سەرت نەيەشېم ھەر لەناو قسەكانى ئەو مەلەئونەدا بۆم دەرکەوت كە ژيانى ژنەكەى كىردوۋەتە جەھەندەم، ھەر بۆيە خۆشەويستەكەى جارام نە سەرھەلدەبرى و نەدەتوانى سلاوم بۆ بنىرى، ھەر واپىتەو ھەمىشە و ھەتا چاوم بەچاوى مېردەكەى بگەوى، مۆرەم لى دەكات، منىش بۆ ئەو ھىچ پرونەدات قسە ناكەم و گوتى نادەمى، ئەگەرنا ئەو مافى ئەو ھىچ نەيە ھەرەشەم لى بكات و مۆرەم لى بكات، ئاخىر تىكچونى ژيانى ژنەكەى، واتە لەبارىردى ژيانى منىش، چونكە دلنىام لە ژىر گوشارى بايىدا شوى كىردوۋە، بەلام دەبوو خۆراگر بىت و ھەموو ژيانى نەخاتە نىو ئەو جەھەندەمەو كە بۆى دانراو.

ئەو ھەلامى پىرسىارەكەتە، شكەم لە خۆم و دوارۆژى ئەويش ھەيە، دەرسم ژن بەيىم و ئەويش بخەمە نىو كىتەيەكەو كە ھىچ پىئەندى بەو ھەيە، راستىيەكەى ناتوانم بە ژنەيتان تۆلەى لى بگەمەو نەبا خەم بخوا.

خەلى دەللاك دىرژەى داپەو گوتى: ئىستا وردە وردە خەرىكە ئەو خۆشەويستىيەم بىر دەچىتەو، بە تايەتېش رۆژانە خەرىكى دوكانەكەم و ئەگەر مشتەرىم نەبىت، دەخوئىنمەو و شەوانەش لەگەل ئەو برادەرەنە بە مەستى دەچمەو مالى و دەخەوم، ئاخىر ئەگەر كەسكى دى بەيىنمە ناو ژيانى خۆمەو دەبىت بەراستى خۆشم بوى، بۆيە نامەوى كەسى دى بە خۆمەو سەرگەردان كەم، چونكە پىشتەر دلە داوۋە كەسكى و ھىشتا وەرم نەگرتوۋەتەو، جارى ژيانم ئاسايىيە، بەلام شكەم لەو ھەتپەوى مېردىتەى زۆر عەبووس ديارە، دەرسم رۆژىكى دەستم لەيەخەى گىر بىت.

منىش كە تا ئەوكاتە لەنىو چىرۆكەكەيدا توابوومەو پىم گوت: تۆ كورپكى كاسبى و خەلكى خۆشيان دەوتى، جگە لەو ھەش نە قۆلى كەست برىو و نە خىانەتېشت لەكەس كىردوۋە، بىر لەو پىاو ھەبووسە مەكەو و ئەو ھەش دەزانى كە بەزۆر كچ بەشوووان ئەو ئەنجامەكەيتەى، ھەول دە باشتر ئەو بابەتە لەبىر كەى و سەرى خۆتى پىئە

نەيەشېمى، دەشتوانى ژيانىكى نوئى لەگەل كەسكى نوئى بدۆزىيەو و ئەوكات بۆ ھەمىشە رووداۋە خۆش و ناخۆشەكانى رابوردوۋت دەبنە بىرەو ھەرى، ئەمن لەو قىسانەدا بووم مشتەرى ھات و دواى ئەو ھەقدەستەكەىم داپە، سەر تاشخانەكەم جى ھىشت.

ئىستا ئەو نامەيەى ئەو لەبەر دەستمدايە، ھەرچەند دەيخوئىنمەو زياتر قسە و گىتوگۆبەكانى ئەو دىنە ناو بىرەو ھەيە، پىم شك نايە ھىچى كىردى، چونكە نە كچەكەى دراوسىيان تەلاق دراو و نە شەرو شۆرپىكىش لە نىوانىيان رووى داو، بۆيە بەند كىردى ئەو دەللاكە بى ھۆ نىيە و مەبەستم بو ھەرچى زوۋە بزنام بۆ لەنىو بەندىخانەيە، بە تايەتېش لەنىو نامەكەدا باس لە زۆر شت دەكات كە من كۆدەكەىم بۆ نەدەكرابەو، بەناچارى ھەر لە رېگەى ھەمان پۆلىسەو نامەيەكى دىم بۆ نارد و تىيدا باس لەو كىردى ئەگەر كەيسەكەت بزنام، دەتوانم ھاوكارىت بگەم بۆ نازاد بووت، روونىشم كىردىو ھەو كە لە ناو ھەركەى ۋەلامەكەى پىشتەر نەگەيشتووم و باشتر بۆم روون بگەو.

دواى چەند رۆژىك ئەم نامەيەم بە دەست گەيشت، جگە لە پىشەكەى خۆم و خوئىندەو و مەست بوون ھىچى دى نازانم، تۆمەتى بەند كىردىم سىياسىيە كە من لە ژيانم كىتەيەكى سىياسىشم نەخوئىندەو تەو، بەلام... ئەوانەى جوانىيەكانىيان لى بردم، ئەوانەى مەستى ئىوارانىيان لى زەوت كىردم و وايان لى كىردم بىر لە خۆكوشتن بگەمەو، ئەوانەى دلئان پارچە پارچە كىردم و خەوى شەوانىيان لى زىراند، ئەوانەى دەستەو ھەستانىيان كىردم و ھىواكانىيان لى زەوت كىردم، ئىستا ھەر ئەوان ھەلىاندا مە ناو پىاو كوژ و درندەكانەو، دەبىت بزنان كەسكى درندە بەرھەم دەھىن و دواچار لە كوشتنى چۆلەكەيەكەو ھەيە سەرىنم دەكەن، گىيانى تۆلە كىردەو لە ناخدا دەچىن، ئاخىر ھەلىاندا مەتە شونىتېك ھەست دەكەم جىيى من نىيە، خەتايەكىان داوۋەتە پالەم كە ئىدى دەبىت بىرى لى بگەمەو، دەزانى دەيانەوى خەيالە خۆشەكانى رابوردووشم لى بستىن، ھاتوونە ناو ھەزىمەو و دەخوازن داگىرم بگەن و بە دەستى ئەوانى دى لەناوم بىەن، ئەمن كە لىرە لە گۆشەگىرىدام، نازادىيان لا شىرىن كىردووم، بۆيە كاتىك لەم تارىكستانە دىمە دەرى لە كەسەكانى بەندىخانەو ھەيە چەقۆ ھەلگرتن و كىردەو ھى

بووم، چیرۆکی فیچقهی خوینی لاملی بیتاوانه کانیان بۆ باس کردووم، هه‌لکوتانه سهر و تۆله‌کردنه‌وه‌یان له هه‌ناومدا چاندووه، بۆیه ئیدی که‌سیکی دیم، وانه‌ی ترسناکیان فیر کردووم و ناچارم هه‌ر ئه‌و وانانه بلیتمه‌وه، پێم وانیه هه‌رگیز له‌و ئازاره‌ی رابوردووم و ئه‌و خه‌تایه‌ خۆش بێم که ئیستا ده‌ره‌ق به‌ من کراوه، بۆیه ئیستا دووپاتی ده‌که‌مه‌وه (ببورن ئه‌ی چۆله‌که‌کان ئیستا پتووستیم به‌ ئیوه نییه رابووییه‌کی کارامه‌م و عاشق به‌ رهنگی خوین و روحی ئه‌وانه‌م جوانیه‌کانم لێ ده‌به‌ن).

خوینده‌وه‌ی نامه‌ی دووه‌می خله‌ی ده‌للاک سه‌ری کردم، تیگه‌یستم چ خه‌تایه‌کیان به‌رانبه‌ر کردووه، هه‌ر بۆیه له‌وه‌ش گه‌یشتیم که ئه‌و تاوانه‌ی ئه‌وی پێ ناخراوته زیندان، زۆر قورسه و که‌س ناوێری خۆی لێ به‌ ساحیب بکات، نیگه‌رانی هه‌ر لای من نا، لای ته‌وای هاوڕێکانی هه‌ستی پێ ده‌کرا، هه‌میشه له‌ رینگه‌ی پۆلیسه‌که‌ی هاوڕێی ئاگاداری بووم، تا ئه‌وکاته‌ی که زیاتر له‌ سه‌ مانگی خایاند و گواستبوویه‌وه ناو زیندانیکی دوور که له‌ ته‌نیشته‌ به‌غدایه و ئه‌بو غریبان پێ ده‌گوت، ئه‌ویش واته‌ حکومه‌دان و مانه‌وه‌ی بۆ کاتیکی نادیار.

چهند سالتیک خله‌ی ده‌للاک بێ هه‌وال مایه‌وه، له‌و مایه‌وه‌شدا خۆشه‌ویسته‌که‌ی رابوردوی به‌ خۆی و دوومنداله‌وه ته‌لاق درا، مێرده‌که‌شی که گومانی سیخوری له‌سه‌ر بوو، واته‌ بووبوه پیاوی رژیته سه‌رکووتکه‌ره‌که‌ی ئه‌و کات، ده‌مانچه‌یه‌کی به‌لاقونیدا شۆر ده‌کرده‌وه، منداله‌کانیسه‌ی برده‌بووه‌وه لای خۆی و شای به‌ سه‌پانی خۆی نه‌ده‌زانی.

تا ئه‌و رۆژه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌غدا به‌ کونفه‌یه‌کونیک گۆرا و لیبووردنی گشتی ده‌رکرا، من که هه‌ر له‌بیری خله‌ی ده‌للاکدا بووم، رۆژیک له‌ چیاوه نامه‌یه‌کی پتچراوه‌م به‌ده‌ست گه‌یشت تیییدا نووسرابوو:

(دوچار بالنده‌کانی قه‌فه‌ز ئازاد بوون، ئیستا له‌سه‌ر لووتکه‌ی چیاکان ده‌خوینم و ده‌توانم به‌ ئاره‌زووی خۆم بچمه‌وه ناو ئه‌و خه‌یالانه‌ی لیبیان ستاندمبووم، به‌زۆر کردیانه‌ سیاسی و رقیکی ئه‌ستووریان له‌ ناخمدان چاند، رقیک ره‌قتره له‌و تاشه‌یه‌ی ئیستا له‌سه‌ری دانیشتمووم، ده‌مه‌وێت تۆله‌ی خۆم له‌و پیاوانه‌ی رژیتم بکه‌مه‌وه که ده‌هاتن سه‌ریان پێ چاده‌کردم و پاره‌یان نه‌ده‌دا، به‌ زمانی

خۆیان جنیوبان ده‌دا و خۆم له‌ گیلی ده‌دا، له‌وانه‌ی له‌ که‌سیکی بێ گوناهه‌وه تاوانباریان کردم و دوواتر ته‌مه‌نی لایه‌تی منیان بۆ خۆیان برد، ئه‌وانه‌ی جوانیه‌کانیان لێ ستاندم و مۆریان لێ ده‌کردم، ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌یان نه‌دام بێر بکه‌مه‌وه، زه‌هریان ده‌رخواردی خه‌یاله‌کانم دا و ژبانیان کردمه‌ چیرۆکی تراییدی.

ئیستا بالنده‌یه‌کی ئازادم، له‌نیو زینداندان دوو وانه‌ی زۆر گرنگ فیربووم، دوو سه‌روود هه‌میشه ده‌یانلێتمه‌وه ئه‌ویش خۆشه‌ویستی نیشتمان و رقه، من که ئیستا هه‌لگری ئه‌و دوو وانه‌یه‌م له‌ خۆشه‌ویستیم بۆ نیشتمانه‌وه خۆشه‌ویستی ئیوه‌شم بێر که‌وته‌وه، بۆیه تۆ و هاوڕێیانی زه‌مه‌نی مه‌ستیم خۆش ده‌وین، به‌لام رقیش ده‌ده‌مه ئه‌وانه‌ی له‌ ئیوه‌یان دوور خستمه‌وه، ئه‌وانه‌ی ژبانیان لێ زه‌وت و ناشیرین کردم، هه‌لیاندامه شوینییک که جینگه‌ی من نه‌بوو، ئیستا به‌ کۆله‌پشتیکه‌وه که جگه له‌ مقه‌ستی سه‌رتاشین، کتیبی پارتیزانیسی تیدایه، ده‌مه‌وێ دوا‌ی ئه‌وه‌ی فیری سه‌رتاشین و وه‌رگرنتی هه‌قه‌ده‌ست بووم، ئه‌و هه‌قانه‌ش وه‌رگرمه‌وه که لیبیان بردم، چاوه‌کانم سوور بوون و ده‌لیم: ببورن ئه‌ی چۆله‌که‌کان ئیستا پتووستیم به‌ ئیوه نییه رابووییه‌کی کارامه‌م و عاشق به‌ رهنگی خوین و روحی ئه‌وانه‌م جوانیه‌کانم لێ ده‌به‌ن).

جگه له‌ چهند وشه‌یه‌کی نامۆ هه‌یج کۆدیکه‌ی نه‌یتیم له‌ نامه‌یه‌دا به‌دی نه‌کرد، ئه‌و که ئیستا به‌ر لیبووردنه‌ گشتیه‌که که‌وتوه، پێ ده‌چیت گیانی لیبوورده‌بی له‌ زینداندان، جێ هه‌شستبێ، چونکه ئه‌و خه‌تای نه‌بوو خه‌تابارکرا له‌ زیندان پشویه‌کی زۆری داوه و به‌دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و هه‌زانه‌یه که لیبیان ستاندموه، ده‌خوای تامی ئازادی بکات و خۆی به‌تال کاته‌وه له‌و رقه‌ی ره‌گوریشه‌ی له‌ ده‌سه‌ره‌کانیدا چینه‌راوه، هه‌ر بۆیه ئه‌و نامه‌یه‌شم له‌ ته‌نیشته نامه‌کانی دی دانا و پاراستم، به‌لام هه‌رگیز خله‌ی ده‌للاک له‌به‌رچاوم بزر نه‌ده‌بوو، ده‌مزانێ رۆژیک به‌دیار ده‌که‌وێته‌وه و به‌ سیمایه‌کی گۆراوه‌وه یه‌کتی ده‌بینن.

* * *

هه‌رچه‌ند هاوین پیر ده‌بوو، شه‌و درێژتر و رۆژیش کورتتر ده‌بوو، زۆر نه‌بوو گه‌لاوێژ بزوتبوو، پاییز هه‌ره‌شه‌ی خۆی ده‌کرد و په‌له هه‌وره تاریکه‌کانی پیشان ده‌داین، له‌ گه‌ل بای هه‌وره‌کاندا پتچوپه‌نای شه‌قامه‌کان

پرده بوون له گهلای زهره، نووستنی شهوانه‌ی سهریان خوش بووبوو، به‌یانیان خوومان له به‌تانییه‌کان وه‌رده‌پیتجا و ژنه‌کانی شاریش خهریکی دایساندنی سه‌ماوهر بوون و شووشه شیر و ماستیان له و گوندیان ه‌رده‌گرت که هه‌موو به‌یانیه‌ک بو مشتته‌رییه هه‌میشه‌یه‌یه‌کانیان ده‌یانیه‌تا، نهو به‌یانیه‌ پوور حه‌لیمی دۆستمان که هه‌میشه له گوندی ژاراووه ماستی بو شار ده‌هیتنا، له مالتی ئیمه مابۆوه، ته‌واوی نهو شیر و په‌نیر و ماسته‌ی هیتنا بووی، له هه‌یوانه‌که داینا بوو و خهریکی خواردنی نانی به‌یانی بوو، که له پیتریزه داره‌که‌وه چوومه خواری، نهو دیمه‌نه به‌لای منه‌وه نا‌اسایی بوو، بو‌یه به‌ر له‌وه‌ی پرسیار بکه‌م داکم گوتی: پوور حه‌لیم نه‌ورۆ له‌مالمان عاسی بووه، ده‌لج سیخو‌پتکیان له ناوه‌ندی بازاری کوشتووه و هیتنا ته‌رمه‌که‌ی له‌وییه، که‌س ناویری به‌لایدا بچج، دوکان نه‌کراوه‌ته‌وه و نانه‌واخانه‌کانیش ده‌را به‌کانیان داداوه‌ته‌وه، بازار بوئی خوینی لی دیت و که‌س له‌مال ناچیتته‌هر، تو‌ش بیر له دوکان و موکان مه‌که‌وه.

منیش رووم له پوور حه‌لیم کرد و گوتم: نازانی کتیبه کوژراوه؟ به‌ر له‌وه‌ی وه‌لامم بداته‌وه یالیره‌ی دراوسیمان به ژووریتی داگرد و گوتی براژن نه‌هیتلی کوره‌کانت بچنه ده‌ری، نهو سه‌گه‌ی به‌له‌کی گه‌نجه‌کانی شاری ده‌گرت و خه‌لکی بیتزار کردبوو، نه‌ورۆ به‌یانی به‌یه‌ک فیشه‌کی ده‌مانچه و هه‌ر له ناوه‌راستی بازاری تو‌پاندوو‌یانه، حوکمه‌ت ناویری بیتته ناوشار و که‌سوکاره‌که‌شی شه‌رم ده‌که‌ن خوئی لی به‌ساحیب بکه‌ن، که‌سیش بیتری نایه ده‌ستی خوئی گلاو بکات و هه‌لیگریتته‌وه.

منیش رووم له یالیره‌ی دراوسیمان کرد و گوتم نهو سیخوره کتیبه؟

گوتی: سه‌گه‌که‌ی شه‌وکه‌ته کویری، نه‌وه‌ی به‌ سوال و سه‌ده‌قه‌ی خه‌لکی به‌خیتی کرد و دواتر بووه تووله‌و له به‌له‌کی خه‌لکی ئالا.

یالیره مه‌نجه‌لیک ماست و دوو شووشه شیری هه‌لگرت و روویی، ئیدی من له ته‌واوی رووداوه‌که گه‌یشتم و زانیم خله‌ی ده‌للاک نه‌و کاره‌ی کردووه، بو‌یه جگه له ئاسووده‌یه‌ک که به‌میشکمد تپه‌په‌ری، ته‌واوی ناوه‌روکی نامه‌کانم هاتنه‌وه بیر و کو‌ده‌کانیشم بو کرانه‌وه.

رووداوی نه‌م به‌یانیه‌یه که هه‌ر چه‌ند کاتژمیرتیکی خایاند و دواتر شاره‌وانی که‌لاکه‌که‌یان هه‌لگرتبوو و بردبوویان و شارده‌بوویانه‌وه، شار ئاسایی بووه جووله که‌وته‌وه ناو بازار، نه‌که‌سیان گرت و نه‌ویراشن سه و تووله‌کانیان به‌گه‌ره‌که‌کاندا بلاو بکه‌نه‌وه، ئاخ‌ر حکومه‌ت به‌کوشتنی نه‌م سیخوره‌ی نیگه‌ران نه‌بوو، ده‌یزانی کورده و خه‌لکی ناوشاریه‌یه و ته‌مه‌نی دریت نا‌بج، به‌لام بزه‌ی خسته‌سه‌رلیوی هاوشاریان و ترسیشی خسته‌دلی نه‌وانه‌ی له حکومه‌ته‌وه نزیک بوون.

هیتنا پاییز بوو خه‌لکی له گونده‌کانه‌وه بیشه‌داریان به‌پشتی گویدریت بو ده‌هاته‌ ماله‌وه و له‌سه‌ریه‌کیان داده‌نا، تا له زستاندا سه‌رمایان نه‌بج و بی‌ئاوری سو‌یه‌ی داران نه‌بن، فه‌رده‌گه‌می خه‌تسوور ده‌ناختریه ژووره گلینه‌کان و عه‌مباریان ده‌کردن، به‌لام هیتنا پیسته په‌نیری کو‌نه پیسته‌کان نه‌گه‌یشتبونه بازار، چونکه هه‌تا چیاکان سپی نه‌بن و بای کویتستان له‌ویوه خو به‌ناو شاریدا نه‌کات، نه‌و په‌نیره مه‌یرانه له کو‌نه پیسته‌کان نا‌هیتنه‌هر، ژن له‌نیو شاری خهریکی مال راخستنه‌وه بوون، نه‌و رسته ته‌ماته و بامیه و باینجانانه‌یان کو‌ده‌کرده‌وه که هه‌لیان خستبوون تا له زستاندا به‌بی شله‌ی بامیه قبولی سه‌ر به‌نیرگزی نه‌نین، پاییز هه‌وره‌کانی نه‌ویتر ده‌کردن و شه‌وه‌کانیشی دریتتر، بو‌یه ئی‌سواره‌ی نه‌و روژانه زوو ده‌هاتن و له‌گه‌ل تاریک بوونیشدا پیاوانی چیا خو‌یان به‌شاریدا ده‌کرد، له شه‌ویکی نه‌نگوسته‌چاودا که خه‌لکی شار له‌نیو هه‌واله‌کانی جه‌نگی ئی‌راق و ئی‌راندا گوئی قولاغ بوون، ده‌نگی ریتنه‌ی گولله‌کان که له ناوه‌ندی شاره‌وه ده‌بیسترا رادیو و ته‌له‌فزیونه‌کانی بیده‌نگ کرد و هه‌ندی له‌گلوپی ماله‌کان کوژتیرانه‌وه و هه‌ندیکی دی به‌پتجه‌وانه‌وه رووناکیان زیاتر پج ده‌کرد، به‌تایبه‌ت نه‌وانه‌ی کو‌ریان له چیا‌بوو ده‌رگای ماله‌کانیشیان ده‌کرده‌وه و هه‌ر له‌پشتی ده‌رگاوه گو‌ییان بو ته‌په‌ی پتی ریتواران و ده‌نگی سه‌ر شه‌قام هه‌لده‌خست، جگه له ده‌نگه ده‌نگی هه‌ندی ژن و مندال که زۆر له دووره‌وه ده‌بیسترا، هیچی دی رووی نه‌دا و سه‌به‌ی خه‌لکی به‌بی‌ترس چوونه‌وه سه‌رکاری خو‌یان، نه‌و به‌یانیه‌یه، یا‌حه‌لیمی ماستفرۆش هات و ماست و شیره‌که‌ی بو‌جج هیتتین و روویی، دیار بوو هیچی نه‌بیستبوو، به‌تایبه‌تیش نه‌و له گونده‌وه ده‌هات و

دوور بوو له و رووداوانه ی له شار پروویان دابوو، منیش دوا ی نان و چا خواردن به ره و کاره که م چوومه ده ری که ده رابی دوکانه که م هه لدا یه وه، نامه یه کی پیچراوه که و تبوو، هه لمگرته وه و بونی رووداویکم کرد، که پیشتر بیرم لی کردبووه، دوا ی نه وه ی دوکانه که م ری که خست، له پشت میزه که وه نامه که م کرده وه و تبیدا نووسرابوو:

(پاییز به رهنگی زه رده وه جوانه، به وهرینی گه لا ناسراوه و هه ر له پاییزیشدا ده کری لقه زر و رزبوه کان بپردین تا خه لکی له سه رمای زستان بیارین، من له سه رته تای پاییز نه و لقه زرم بریبه وه که خه ریک بوو منیش وشک کا، هه ستم به ناسووده بی کرد و شاریشم له و سه رمایه قوتار کرد که به رۆکی گرتبسون، رهنجی په نجه کانم که به سه رتاشین لای هه ندی لقی وشک و برینگ بوو هه ر به په نجه کانم وهرم گرته وه، نه مشه ویش با ته زیوه کانی کوستان نه منی له گه ل خوی هینا و جاریکی دی کووره ی خوشه ویستی له ناوه ندی شاردا گه رمی کرده وه، له وکاته ی تو دوا نامه ی من ده خوینیبه وه من به ناو بزنه رتیبه کانی چیدا ده ستم له ناو دهستی نه و خاترونه یه که لیان دزیم، بردیان و ویستیان بو هه همیشه لیم بزکهن، من که نه زمونی رۆزگار به تایبته نه و به ندیخانه یه ی لاویه تی لی ستاندم، فیری کردم ده بیته به دهستی خوت مافه کانت وهرگریته وه، بویه نیستا با ته زیوه کانی چیا سرم ناکهن، لاویه تی خوم وهرگرته وه و هیچ نایدیولوجی و کوپه ری سیاسی و خوشه ویستی نه یانته وانی ریگر بن له توله کردنه ودم و گه راندنه وه ی نه و که سه ی که یه که م نیگای خوشه ویستی دامی، نیستا خوم له رق به تال کردوته وه، مافی خوم به دهستی خوم وهرگرته وه، نه و رسته یه م له خومدا تونده وه که ده یگوت (ماف ده سه نری نادرئ)، بویه نه گه ر بوم بکری له گه ل نه وانی دی مافی هه مووان وهرده گرینه وه، چونکه حه زم لیته هه مووان وهک من ناسووده بن، ئیدی له دوانامه و دیرمدا بو توی هاوری ده لیم: (بسورن نه ی چوله که کان نیستا پیوستیم به نیوه نیبه، راوچیبه کی کارامه و عاشق به رهنگی خوین و روحی نه وانه م جوانیبه کانم لی ده بن).